

ΚΑΙ ΤΙ ΔΕΝ ΚΑΝΑΤΕ ΓΙΑ ΝΑ ΜΕ ΘΑΨΕΤΕ . . .

Το κράτος και οι δομές του διαχειρίζονται έναν καπιταλισμό σε βαθιά ύφεση και κρίση. Η «πολυπόθητη» πολιτική σταθερότητα επιδιώκεται με την αναδιάρθρωση των δομών του κράτους και αναβάθμιση των κατασταλτικών μηχανισμών για την επιβολή του νόμου και της τάξης οδηγώντας έτοι σε μια κοινωνία ελέγχου, ενός ελέγχου ο οποίος καταπατά τη ζωή, την ελευθερία και την αξιοπρέπεια των από κάτω των οποίων η συναίνεση αποσπάται με τη βία όταν αυτοί δεν συμμορφώνονται.

Η επίθεση στις καταλήψεις είναι μέρος της επίθεσης του κράτους ενάντια στους από κάτω αυτής της κοινωνίας. Η εκκένωση τους φανερώνει την επιδίωξη του κράτους να συνεχίσει την επίθεση εναντίον χώρων που συσπειρώνουν κομμάτια της κοινωνίας που αγωνίζονται ενάντια στον καπιταλισμό, ενάντια στην κρατική καταστολή και διαμεσολάβηση, ενάντια στην προωθούμενη συντηρητικοποίηση της κοινωνίας, που απορρίπτουν τις ιεραρχικές – εξουσιαστικές λογικές και συμπεριφορές καθώς και την ομογενοποιημένη και εμπορευματοποιημένη κουλτούρα. Χώροι στους οποίους αναπτύσσονται σχέσεις που βασίζονται στον αλληλοσεβασμό, την αλληλοβοήθεια, την ισότητα, την αλληλεγγύη, την κοινοκτημοσύνη, εφόσον τίποτα δεν ανήκει στον καθένα ξεχωριστά αλλά όλα διαχειρίζονται από κοινού. Και γ' αυτό είναι επικίνδυνο για το κράτος και τα αφεντικά. Είναι επικίνδυνοι, γιατί είναι μπολιασμένοι με την αμφισθήτηση, την ανυπακοή, την αντίσταση.

Οι καταλήψεις είναι πρόταση, πρόταγμα και εργαλείο. Αποτελούνται και διαρθρώνονται από τις ανάγκες, τις αντιλήψεις, τις σχέσεις και τους στόχους των αιώμων που δραστηριοποιούνται στους χώρους αυτούς. Έχουν στόχο να καταρρίψουν στην πράξη όλα αυτά που θεωρούνται αυτονόητα αλλά δεν είναι τίποτα άλλο από επίπλαστες, φορεμένες και εσωτερικευμένες προσταγές.

Το σπασμένο γρανάζι, ως συνέλευση αναρχικών, αντιεξουσιαστών, αυτόνομων για την παρέμβαση στις σχολές, στεγαζόταν και συμμετείχε στην κατάληψη Παραρτήματος. Και αυτό όχι μόνο γιατί το Παράρτημα ήταν μία λύση στην ανάγκη στέγασης του εγχειρήματος μας, αλλά γιατί ήταν συνδεδεμένο με όλους τους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες που έχουν διεξαχθεί ανά την ιστορία στην πόλη της Πάτρας και σημείο αναφοράς της ιστορίας του ευρύτερου ανατρεπτικού κινήματος πανελλαδικά. Αντιλαμβανόμενοι, λοιπόν, εαυτούς κομμάτι του κινήματος αυτού, αφού συλλογικά αποσκοπούμε στην δημιουργία, συμμετοχή και ριζοσπαστικοίηση κινηματικών καταστάσεων με ταξικά χαρακτηριστικά και προτάσσουμε την συλλογικοποίηση και την αυτοοργάνωση, είναι ξεκάθαρο πως δεν θα μπορούσαμε παρά να συμμετέχουμε στην κατάληψη.

Το να περιγράψεις σε ένα τυπικό «ιστορικό» το ρόλο που έχει παίξει το Παράρτημα στους κοινωνικούς αγώνες της Πάτρας τα τελευταία 40 χρόνια είναι αδύνατο. Οι αγώνες δεν περιγράφονται με τίτλους ούτε με κεφάλαια σε κάποιο ιστορικό βιβλίο αλλά υπάρχουν στη συλλογική μνήμη όλων μας που δραστηριοποιηθήκαμε μέσα σ' αυτό. Το Παράρτημα όποια χρήση και να είχε έως σήμερα είναι ποτισμένο με την αγώνια, το αίμα, τον ιδρώτα, την ελπίδα και την αξιοπρέπεια όλων αυτών που μέσα σε αυτά τα 40 χρόνια της ιστορίας του επέλεξαν να προτάξουν την αντίσταση και την μαχητικότητα έναντι στην ύπνωση και τη μιζέρια της ήσυχης και βολεμένης ζωούλας μέσα σε ένα ούστημα βίαιο και καταστροφικό.

Όσο για την περιβόητη αξιοποίηση του χώρου, όλες οι προτάσεις αποσκοπούν είτε στη δημιουργία μιας εμποροπανήγυρης με οκοπό το κέρδος είτε στην καπηλεία του χώρου για μικροπολιτικά συμφέροντα. Στην πραγματικότητα όμως όλο αυτό δεν είναι τίποτα άλλο από την προσπάθεια της εξουσίας να απονοματοδοτήσει και να αφομοιώσει τον αγωνιστικό και πολιτιστικό χαρακτήρα αυτού του χώρου και να εγκαθιδρύσουν στη θέση του ένα θεμιτά διαμεσολαβημένο στείρο έκτρωμα. Ο χώρος αυτός προτάσσει τον αγώνα και την αυτοέκφραση σαν στοιχείο της καθημερινότητάς μας και αυτό δεν μπορεί να αντικατασταθεί με πολιτιστικά γκαλά, συνέδρια και μουσεία. Οι αγώνες που κλείνονται σε μουσεία και συμπυκνώνονται σε μνημεία και τιμητικές πλακέτες μετατρέπονται σε κουφάρια, σε λείψανα.

Ο αγώνας όμως για ζωή και ελευθερία δεν τελειώνει ποτέ. Είναι διαρκής και δημιουργικός. Έχει χρέος να βρίσκεται καινούργιες μορφές και να γεννάει νέες αντιλήψεις. Να χρησιμοποιεί τους αγώνες του χθες για να κάνει πιο αποτελεσματικούς τους αγώνες του αύριο. Το Παράρτημα το χρησιμοποιούμε με τον μόνο τρόπο που αντιστοιχεί στην ιστορία του: σαν ζωντανό κύτταρο του ευρύτερου ανατρεπτικού κινήματος γιατί πάνω του γεννήθηκαν, άνθισαν και παρήλθαν οι αγώνες των τελευταίων δεκαετιών. Είναι στην κουλτούρα μας γιατί καταφέραμε, έστω και λίγο αλλά ανεκτίμητα, να συμβάλλουμε και εμείς με τη σειρά μας δημιουργώντας γεγονότα και συμμετέχοντας στον αγώνα, προσπαθώντας να καλύψουμε τις ανάγκες της εποχής μας. Τίποτα δεν τελείωσε. Όλα συνεχίζονται...

. . . ΟΜΩΣ ΞΕΧΑΣΑΤΕ ΠΩΣ ΕΙΜΑΙ ΣΠΟΡΟΣ

Θα μας βρείτε κάθε Δευτέρα και Τετάρτη
13:00-15:00 στην εστία του πανεπιστημίου

mail: foititikapatra2010@gmail.com

blog: spasmenogranazi.squat.gr

σπασμένο γρανάζι

συνέλευση αναρχικών/αντιεξουσιαστών/
αυτόνομων όχια την παρέμβαση στις σχολές